

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο ιταλικό δίκαιο, τα εργοτάξια που δεν φτάνουν 200 ανθρωπομέρες και δεν ασκούν τις εργασίες του παραρτήματος II της οδηγίας, καλύπτονται αποκλειστικά από τις συντονιστικές διατάξεις του άρθρου 7 του διατάγματος 626/1994. Το άρθρο αυτό όμως επιβάλλει γενική μόνον υποχρέωση συνεργασίας και συντονισμού στους εργοδότες που, εντός της επιχείρησης ή της παραγωγικής μονάδας, αναθέτουν εργασίες σε ανάδοχες επιχειρήσεις ή σε αυτοαπασχολούμενους εργαζομένους. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο του επίμαχου διατάγματος μεταφέρει προσηκόντως στο εθνικό δίκαιο τις αναλυτικές και λεπτομερείς διατάξεις της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ περί του συντονισμού που απαιτείται κατά τα στάδια της εκπόνησης και της εκτέλεσης του έργου.

(¹) ΕΕ 1992, L 245, σ. 6.

(²) ΕΕ 1989, L 183, p. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria regionale di Genova (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2006 — Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova κατά Euricom Spa

(Υπόθεση C-505/06)

(2007/C 42/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria regionale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova

Εφεσίβλητη: Euricom Spa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 216 του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται αποκλειστικώς στα παραγόμενα υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης προϊόντα τα οποία ενσωματώνουν μη κοινοτικά εμπορεύματα, με άλλα λόγια υφίσταται υποχρέωση καταβολής δασμών αυτοτελής σε σχέση με άλλες υποχρεώσεις, η οποία αιτιολογείται λόγω της απαγορεύσεως χορηγήσεως διπλού δασμολογικού πλεονεκτήματος;
- 2) Διέπεται, στο πλαίσιο πράξεως ενεργητικής τελειοποίησης η οποία πραγματοποιείται με χρησιμοποίηση της δυνατότητας εξαγωγής των τελειοποιηθέντων εμπορευμάτων πριν την εισαγωγή των ενσωματωμένων σε αυτά εμπορευμάτων, η απόκτηση του τελωνειακού καθεστώτος κοινοτικού εμπορεύματος και η χορήγηση της αντίστοιχης απαλλαγής από εισαγωγικούς δασμούς για το προϊόν το οποίο εισάγεται προς ενσωμά-

τωση στο προηγούμενως εξαχθέν, από το άρθρο 115, παράγραφοι 1 και 3, του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα και τις συναφείς εκτελεστικές διατάξεις του κανονισμού 2913/92/ΕΟΚ (¹), ή οι εν λόγω διατάξεις δεν είναι εφαρμοστέες αν η προαναφερθείσα πράξη, για τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας, αφορά προηγηθείσες εξαγωγές προς χώρες με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει συνάψει σχετικές συμφωνίες;

- 3) Στην κρινόμενη υπόθεση, ασκεί επιρροή στη συγκεκριμένη πράξη, και ιδίως στην κοινοτική καταγωγή του εθνικής προελεύσεως ρυζιού του οποίου προηγήθηκε η εξαγωγή, το γεγονός ότι το προαναφερθέν άρθρο 115, παράγραφος 3, προβλέπει ότι τα εμπορεύματα τα οποία εισάγονται προς ενσωμάτωση στα ήδη εξαχθέντα τοποθετούνται στην τελωνειακή κατάσταση των ήδη εξαχθέντων; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, ζητείται να διευκρινιστεί ποια είναι η σχέση μεταξύ του τελωνειακού καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης και των κανόνων καταγωγής τους οποίους προβλέπει ο Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας και οι συμφωνίες με τις Χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ).
- 4) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 15, παράγραφος 2, των συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των ΧΚΑΕ, το οποίο προβλέπει ότι η απαγόρευση επιστροφής των τελωνειακών δασμών που αφορούν μη καταγόμενες ύλες που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή προϊόντων εξαγομένων με το πιστοποιητικό EUR 1 (το οποίο εκδίδεται από κοινοτική τελωνειακή αρχή), δεν εφαρμόζεται αν τα εν λόγω προϊόντα διατεθούν στην εσωτερική κατανάλωση, υπό την έννοια ότι αποστερεί το άρθρο 216 του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα οποιασδήποτε συνέπειας;

(¹) ΕΕ L 302, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η PTV Planung Transport Verkehr AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση T-302/03, PTV Planung Transport Verkehr AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-512/06 P)

(2007/C 42/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PTV Planung Transport Verkehr AG (εκπρόσωπος: Dr. F. Nielsen)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση T-302/03),
- να καταδικάσει το καθού και αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2006 αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (1). Το Πρωτοδικείο κακώς δέχθηκε ότι μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «*par&guide*» και, αφετέρου του προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» υφίσταται άμεση και συγκεκριμένη σχέση και ότι η ένδειξη «*par&guide*» καθιστά δυνατή «την άμεση αναγνώριση» των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών (σκέψη 40 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Περαιτέρω, ήταν εσφαλμένη η κρίση του Πρωτοδικείου ότι το σημείο «*par&guide*» επιτρέπει στο οικείο κοινό να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμήτως]» την ύπαρξη «άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τις υπηρεσίες προγραμματισμού για ηλεκτρονικούς υπολογιστές που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Τέλος, κατά την απόφαση, η κατηγορία προϊόντων «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η κατηγορία υπηρεσιών «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» περιλαμβάνουν προϊόντα και υπηρεσίες των οποίων η λειτουργία συνίσταται στην «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο με την απόφασή του, είναι εσφαλμένη. Αντιθέτως προς την κρίση του Πρωτοδικείου, το καταχωρισθέν σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό. «Άμεση και συγκεκριμένη σχέση» και «άμεση αναγνώριση» νοείται μόνον όταν πρόκειται για κάποιο όρο, ο οποίος είτε προσδιορίζει άμεσα τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες είτε περιγράφει χαρακτηριστικά που ευθέως, δηλαδή αυτά καθ'αυτά, προσδιορίζουν κάποιο προϊόν ή υπηρεσία. Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο με την ένδειξη «*par&guide*». Η ένδειξη αυτή δεν προσδιορίζει το προϊόν «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ή την υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ούτε δηλώνει κάποιο χαρακτηριστικό, άμεσα σχετιζόμενο με το προϊόν ή την υπηρεσία. Το κοινό δεν δύναται να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμήτως] [την ύπαρξη] άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το “λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” και τις υπηρεσίες “προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Επίσης, το «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» δεν επιτρέπει την «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η σχέση που, όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με τη απόφασή του, υφίσταται μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «*par&guide*» και, αφετέρου, του συγκεκριμένου προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της συγκεκριμένης υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές», ως προς τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση της ενδείξεως αυτής, δεν είναι αυτονόητη, αλλά προκύπτει μόνον κατόπιν νοητικής επεξεργασίας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, F. Castillo de la Torre και E. Gippini Fournier)

Αντίδικοι στην αναρριτική διαδικασία: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τα σημεία 1 και 3 ως 5 του διατακτικού της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας ως αβάσιμη την προσφυγή περί ακυρώσεως που είχε ασκηθεί στην υπόθεση T-168/01·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-168/01 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και την κατ' αναίρεση διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή συμφωνεί με την κρίση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας και παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ.

Όσον αφορά το τμήμα της αποφάσεως περί υπάρξεως «αποτελεσματος» αντίθετου προς τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή βάλλει κατά της συλλογιστικής του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάλυση βάσει της οποίας το Πρωτοδικείο δέχεται την ύπαρξη περιοριστικών «αποτελεσμάτων» συνιστά στην πραγματικότητα ανάλυση του περιοριστικού «αντικειμένου» της συμφωνίας, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και οικονομικού πλαισίου, και θα έπρεπε να οδηγήσει το Πρωτοδικείο στο να δεχθεί τη διαπίστωση της αποφάσεως της Επιτροπής ότι η συμφωνία είχε αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Όσον αφορά τις λοιπές κρίσεις επί των «αποτελεσμάτων», η Επιτροπή εγείρει σοβαρές αντιρρήσεις προκειμένου, ιδίως, περί: του ορισμού της επίμαχης αγοράς, της απορρίψεως των συμπερασμάτων της Επιτροπής ως προς την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, στοιχείο δ', βάσει του νομικώς εσφαλμένου επιχειρήματος ότι οι διαφορετικές τιμές ίσχυαν σε αγορές διαφορετικές από γεωγραφική άποψη και ορισμένου αριθμού άλλων διαπιστώσεων στις οποίες προβαίνει η απόφαση,